

"Nije ovdje! Uskrsnu kako reče" (Mt 28,6)

Pastirska poruka i uskrsna čestitka đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića

1. Križ je mjesto kršćanskoga identiteta. Postoje neka mjesta na koja se čovjek uvijek rado vraća. To su npr. mjesto našega rođenja, mjesto našeg djetinjstva ili mladosti, mjesto na kojemu smo donijeli neku važnu životnu odluku. Na tim se mjestima uvijek nadahnjujemo onim što nas je oblikovalo, onim što je postalo dijelom ili bitnom oznakom našega identiteta. Na neka se mjesta vraćaju i dolaze i čitavi narodi. Tako je to i s kršćanskom vjerom. Sjeme kršćanske vjere sadrži utješnu, ali izazovnu poruku da i sam Bog ima mjesto na kojemu ga čovjek uvijek iznova može pronaći i prepoznati. To je mjesto Isusov križ na Golgoti. Uputiti se na to mjesto, stalni je poziv kršćanima svakoga, pa i našega vremena. Kristov križ je mjesto našega kršćanskog identiteta. Kristovim križem označena je, draga braćo i sestre, povijest, sadašnjost i budućnost našega naroda.

2. Poruka spasenja s „katedre” križa. Nijedna poruka suvremenoga svijeta nije s toliko odbijanja i osuda posađena na optuženičku klupu čovječanstva kao poruka s „katedre” Kristova križa. No, križ je mjesto najuzvišenijega očitovanja Božje ljubavi. Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni (Iv 3,16).

Vjernost vlastitom identitetu, kako za sve nas kao pojedince i Crkvu u cjelini, tako i za čitav naš narod, zahtijeva usvajanje logike križa: samoprijegora i žrtve iz ljubavi – u obiteljskom, gospodarskom, političkom, kulturnom i društvenom životu. Samo po križu može pobjeđivati život nad kojim su se u hrvatskom društvu nadvili toliki oblaci smrti, čije posljedice veoma snažno osjećamo na različitim područjima. Gospodarska kriza posljedica je krize morala i sustava vrijednosti, očitovanog ponajviše u neodgovornom upravljanju nadležnih u brojnim tvrtkama, u stranačkom kadroviranju koje prednost daje podobnima nauštrb stručnosti i stvaralačke kreativnosti, u pogodovanju parcijalnim interesima pojedinaca i skupina pri donošenju poslovnih odluka, što istodobno stvara mrežu koruptivnog ponašanja. Gašenje poduzeća i radnih mjesta postalo je, nažalost, svakodnevna stvarnost. S druge strane, izostankom strategije razvoja i pogodovanjem krupnom kapitalu uništena su brojna obiteljska poljoprivredna gospodarstva i budućnost hrvatskog sela. Osiromašenom i staračkom stanovništvu Slavonije i Baranje smanjuje se i broj bolničkih kreveta. Smanjivanjem mjera socijalne zaštite i opsega primarne zdravstvene zaštite ponovno najviše stradavaju oni najslabiji. Osim toga, ekonomskom krizom, krizom financijskog sustava u cjelini te krizom društvenog morala najviše su pogođeni mladi. Zbog toga smo svjedoci tihog, ali veoma snažnog vala emigracije mladih ljudi, osobito akademski obrazovanih, te čitavih obitelji – iz sela, ali i gradova. O teškim posljedicama tog snažnog vala emigracije po demografsku i gospodarsku budućnost Slavonije i Hrvatske jedva da se netko usudi sada promišljati.

3. Prešao je iz smrti u život. Ako se kao kršćani otvorimo otajstvu Isusova križa, ne možemo ne iskusiti Isusovo duboko pouzdanje u Očevu prisutnost, tako snažno izraženo u njegovoj molitvi Psalma 22. na križu: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio? (Mk 15,34; usp. Ps 22). Moleći navedeni Psalam, Isus raspršuje svaki osjećaj napuštenosti i beznađa na križu te očituje molitvu Sina koji svoj život daruje Ocu kako bi svima donio spasenje. Pravednik unatoč nepravdi i bespomoćnosti, pa čak suočen i s iskustvom Božje

nemoći pred tajnom ljudskog zla, ne gubi pouzdanje u Boga. On i u najtežim trenucima života ne gubi vjeru u Očevu ljubav.

4. „Nije ovdje! Uskrsnu kako reče” (Mt 28, 6). Krist živi! Krist sjedi zdesna Ocu! Ta tisućljetna vijest je živa, nepromijenjena i jednako snažna sve do danas, u istoj onoj moći kakvom ju je iskusila prva Crkva. U različitim vremenima čovječanstva, u tamama najvećih ljudskih stradanja, prijevare i poniženja, u siromaštvu, nezaposlenosti, migracijama i emigracijama, uskrsna nas poruka poziva da pred križevima i obeshrabrujućim tendencijama ne dižemo ruke na kapitulaciju, nego da snagom uskrsne vjere u konačnu pobjedu života budemo spremni na još čišću ljubav i sve veću snagu dobrote, na još veći stupanj domoljublja, na još dosljedniju etičnost i požrtvovno umiranje sebi. Svjetlo uskrsnuća je svjetlo spasenja koje nas vodi najdubljom mudrošću i nadahnjuje za časne i poštene alternativne poglede i rješenja, nasuprot izazovima zla, sebeljublja, zatvorenosti i pesimizma.

Uskrsnućem Isusa Krista postajemo i mi svjedoci neprolazne Božje ljubavi prema čovjeku. Stoljećima je to svjedočanstvo okupljalo Crkvu te stvaralo hrvatsku i europsku uljudbu. No, naš put, zajednički, vjernički i sinodski, još nije završen. Dok ponavljam riječi apostola Pavla: Zahvaljujem Bogu mojemu po Isusu Kristu za sve vas: što se vaša vjera navješćuje po svem svijetu (Rim 1,8), molim za sve vas snagu Duha raspetog i uskrslog Gospodina, koji je „za nas i za sve ljude”, te vam svima, zajedno s našim nadbiskupom u miru, mons. Marinom Srakićem, od sveg srca želim sretan i blagoslovljen Uskrs!

U Đakovu, o svetkovini Uskrsa 2014.